

عنوان مقاله:

پژوهشی در آیات متشابه قرآن با تاکید بر دیدگاه آیت الله مصباح یزدی

محل انتشار:

دوفصلنامه تفسیرپژوهی، دوره 9، شماره 18 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

کیوان خجسته مهر - دانشجوی دکتری مبانی نظری اسلام، دانشگاه معارف اسلامی، قم، ایران

کامران اویسی - استادیار علوم قرآن وحديث دانشگاه معارف اسلامی، قم، ایران

خلاصه مقاله:

قرآن کریم دارای امتیازات و اختصاصاتی است که آن را از دیگر کتب جدا می سازد. بهره گیری و دریافت معارف بلند این کتاب آسمانی که برای هدایت انسان ها نازل شده است در گرو مجموعه ای از امور است که هر کدام به گونه ای در فهم صحیح آن نقش دارد که از جمله این موارد آشنایی با محکم و متشابه است همانطور که قرآن کریم در آیه هفتم سوره آل عمران، آیاتش را به این دو دسته تقسیم می کند، که در طول ادوار مختلف مورد توجه مفسران و قرآن پژوهان قرار گرفته است، فهمیدن دلایل، هدف و موارد این تقسیم، نقش مهمی در ترسیم مسیر اعتقادی و تصور درستی از محتوای ارزشمند این کتاب آسمانی خواهد داشت که پژوهش حاضر با روش توصیفی و تحلیلی با استناد به آثار آیت الله مصباح یزدی و نگاهی به نظرات ابن تیمیه، تحقیقی در این زمینه در اختیار علاقه مندان قرار خواهد داد که طبق نظر آیت الله مصباح یزدی، فواید سوره ها و آیات دارای معانی متعالی، مصداق آیات متشابه هستند و فلسفه وجود این آیات را تعالی محتوا، تشابه طبیعی و تشابه عارضی می داند و ابن تیمیه نیز آیات صفات را از تشابهات می خواند و ضمن معنادار دانستن تشابهات، آنها را به معنای ظاهری حمل می کند. وی رویکردهای مواجهه با زبان دین را به اهل تجهیل، اهل تاویل و اهل تخیل تقسیم می کند.

کلمات کلیدی:

محکم، متشابه، آیه هفتم سوره آل عمران، مصباح یزدی، ابن تیمیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1804138>

